

men importerede film kan også være for børn under 15 år, f.eks. tegnefilm. Derfor er lovens krav om, at film, der ikke er vurderet af Medierådet for Børn og Unge, skal mærkes med »Godkendt for børn, der er fyldt 15 år«, ikke hensigtsmæssig. En sådan mærkning vil i mange tilfælde være direkte misvisende.

Problemet kunne efter spørgerens opfattelse løses ved, at filmloven blev ændret og udvidet med mærkningsmuligheden »Denne film er ikke aldersvurderet«, hvormed det over for en eventuel køber, lejer eller låner tydeliggøres, at denne film ikke er vurderet af Medierådet for Børn og Unge og dermed falder uden for de almindelige mærkningsregler. Kunden må derfor spørge nærmere til filmens aldersegnetthed eller være henvist til eventuelle opslag eller anden information i forretningen.

Det er spørgerens opfattelse, at en sådan ændring af filmloven vil kunne imødekomme den virkelighed, vi lever i, nemlig, at flere og flere forretninger importerer film direkte fra udlandet. En udvikling, som snævre regler ikke skal lægge hindringer i vejen for.

Svar (31/8 2000)

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen): Nej, det vil jeg ikke. En ordning som den foreslåede vil efter al sandsynlighed medføre, at Medierådet for Børn og Unge ikke får indsendt udenlandske film til vurdering. Det betyder, at videoer mv. med det foreslåede mærkat uden videre kan sælges eller udlejes til børn uanset et eventuelt voldeligt eller pornografisk indhold. Hermed ville der ske en udhuling af den beskyttelse af børn og unge, som filmloven sikrer.

Efter filmloven er det Medierådet for Børn og Unge med dets særlige børnesagkyndige ekspertise, der skal vurdere og informere om en films egnetthed. Af hensyn til at sikre en effektiv forbrugeroplysning er det endvidere et krav, at mærkningen er påtrykt eller påsat som mærkat på selve videoegrammet. Det mener jeg, fortsat skal være den gældende ordning.

Kravet om mærkning gælder som hovedregel for alle film, også for de film, som parallelimporteres. Mærkningsreglerne er således ens for alle. Jeg er enig med spørgeren i, at det er uhenigtsmæssigt, når visse importører sætter mærkatet »godkendt for børn, der er fyldt 15 år« på helt harmløse film, fordi de ikke vil gøre sig den ulejlighed at indsende filmen til vurdering. Hel-

digvis er det kun et fåtal, der har den holdning. Men når det er sådan, at vi med filmloven ikke har indsendelsespligt til Medierådet for Børn og Unge, kan vi kun appellere til forhandlernes anstændighed i denne sag.

Spm. nr. S 3661

Til socialministeren (28/8 2000) af:

Inge Refshauge (UP):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor politiets såkaldte »udrykningshold«, som blev nedsat i 1997, ikke fungerer efter hensigten?«

Begrundelse

En artikel i Jyllands-Posten den 13. august 2000 efterlader det indtryk, at der siden 1997 har været en »laissez faire« holdning i regeringen vedrørende tilbuds- og tvangsordninger over for de såkaldte unge med en anden etnisk baggrund end dansk.

Ydermere fremgår det af artiklen, at resultaterne ikke står mål med udgiften til ordningen.

Svar (7/9 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen): Jeg antager, at der med det omtalte »udrykningshold« sigtes til den selvejende institution under Socialministeriet, der er etableret i første halvår af 2000. Dette initiativ har været indeholdt i Regeringens rapport af november 1999 om initiativer over for utilpassede unge. Det er således ikke et initiativ, der er indeholdt i »voldspakken« fra 1997.

Den artikel, der refereres til i den skriftlige begrundelse til spørgsmålet, synes således misvisende på dette punkt.

Udrykningsholdet under Socialministeriet udfører en videns- og rådgivningsfunktion over for kommunernes lokale indsats over for utilpassede børn og unge. Det ligger uden for Udrykningsholdets område at udføre egentlige politimæssige arbejdsopgaver.

I forhold til indsatsen i Vollsrose, der nævnes i den refererede artikel, havde der været en usikkerhed om Udrykningsholdets arbejdsområde set i forhold til de aktuelle problemstillinger.